

med ham i Cøt og Alt; man maa naturligvis sige, at det er meget beklageligt, at man i denne Tid skal hde et saadant Tilskud til Theatret. Naar en anden æret Taler (Broekdorff) giktrede, at han ikke forstod, hvorledes dette Forhold kunde ordnes paa en bedre Maade, da forekommer det mig, at man kunde sælge Theatret til Private, og lade dem have Indtægterne deraf og tillige besørge Udgifterne derved, saa var Staten fri for at betale Noget dertil. Jeg vilde ogsaa ansee det for ønskeligt, om den ærede Minister, især da han er Biskop, kunde betragte et saadant Theater fra begge Sider, baade fra den verdslige og aandelige Side, og overveie, hvad Gavn det kunde gjøre i begge Henseender. Det var kun disse faa Bemærkninger, jeg vilde gjøre.

F. Nielsen: Jeg troer dog, at man bør betragte det Kongelige Theater ogsaa fra en anden Side end den, der af to ærede Talere er bleven fremstillet. Jeg troer, at det Kongelige Theater er af en meget stor Vigtighed for det hele Folks Dannelse og for dets Livsfriskhed. Det blev ved en af vore store Digteres Grav for et Par Aar siden udtalt, at „hvad Sangfuglene vare for Skoven, det vare Digterne for et Folk“, og jeg finder, at dette i høi Grad er Sandhed. Dersom vi ikke havde haft Holberg, mon der da vilde være det Lune i det danske Folk, som der nu er, dersom vi ikke havde haft Dehenschlägers, mon der da vilde have været den Begeistring for Fædrelandet og for Norden, som der nu er? Den vilde nok være tilstede, men den vilde ikke være det i saa rig og frisk Grad, som nu; thi det er Digterne, som bringe Følelsernes Kilber til at spruble friskere og livligere i vort Bryst. Men hvor vilde atter Digterne kunne uddanne sig, hvorledes vilde de kunne have deres Syn eller skrive deres Dramer, dersom ikke Theatret gav dem en levende Fremstilling? Dersom det ikke havde lykkedes Holberg ved sine Komedier at skabe et dansk Theater, vilde han ikke være bleven for os, hvad han blev, og Dehenschlägers dramatiske Værker, navnlig hans Tragedier, vilde ikke være bleve til uden Theatret. Nu er det vistnok Tilfældet, at det kun er en mindre Deel af Folket, som kan drage en

umiddelbar Nytte af Theatret, jeg siger, drage en umiddelbar Nytte af det; men Mangfoldige opholde sig, især i en Deel af deres Ungdomstid; her i Byen, og det kongelige Theaters Fremstillinger have en virksom og levende Indflydelse paa dem. Disse Mangfoldige spredte sig siden ud over det hele Land, og medbringe foruden det øvrige Gode, som de kunne medtage herfra, ogsaa den Indflydelse paa deres Landsdannelse, som Theatret har haft. Af de mange unge Mennesker, som nu herfra Byen ere ved Hæren, er der vistnok ogsaa en Deel, som bidrage til at vække livlige Følelser hos deres Kammerater ved Indflydelsen af de herlige Digterværker, som de have seet paa vort Theater. Jeg troer derfor, at det er af en ikke ringe Vigtighed, at vi have et saadant Nationaltheater som det, vi have her i Kjøbenhavn; det er virkelig ikke blot til Lyst. Naar det først kom saa vidt, at Alt i den Henseende blev overladt til den frie Industri, saa troer jeg, at vi vilde være komne til at maatte skrive over Theatret: Blot til Lyst. Jeg troer derfor, at de Penge, som Staten udgiver til denne vigtige Anstalt for Folkebannelsen, ingenlunde ere spildte.

Jensen: Jeg skal villig indrømme, at jeg haade har læst Dehenschlägers Digte og Holbergs Komedier med Glæde og Fornøjelse; men naar den ærede Taler siger, at det er absolut nødvendigt og godt, at vi have et Statstheater, for at disse Dehenschlägers og Holbergs Værker kunne træde personificerede ud i Verden, saa kan dette vistnok være rigtigt, men hvorfor forbyder man saa de private Theatre at spille disse Værker; troer den ærede Taler ikke, at de samme Personer kunne spille disse Stykker ligesaa godt paa et privat Theater? Thi det troer jeg. Dernæst sagde den ærede Taler, at vel havde kun en Deel af Folket direkte Godt af at see disse Stykker blive spillede, men siden bragte disse det Indtryk, de havde modtaget, ud omkring i Landet. I saa Henseende skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at dersom de virkelig svinge sig ud omkring i Landet, saa ere de svungne mig forbi; jeg har idetmindste ikke mærket Noget dertil. Naar jeg gaar i Theatret, saa kan